

2024/1226

29.4.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1226

av den 24 april 2024

om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder och om ändring av direktiv (EU) 2018/1673

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av rådets beslut (EU) 2022/2332 av den 28 november 2022 om angivande av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som ett område av brottslighet som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt⁽¹⁾, särskilt artikel 1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en effektiv tillämpning av unionens restriktiva åtgärder och den inre marknads integritet inom unionen, och för att uppnå en hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, är det nödvändigt att fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för överträdelse av dessa restriktiva åtgärder.
- (2) Unionens restriktiva åtgärder, såsom åtgärder avseende frysning av penningmedel och ekonomiska resurser, förbud mot att göra penningmedel och ekonomiska resurser tillgängliga och förbud mot inresa på eller transitering genom en medlemsstats territorium, liksom sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder och vapenembargon, är ett viktigt verktyg för att främja målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Dessa mål innebär att skydda unionens värden, säkerhet, oberoende och integritet, att befästa och stödja demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och folkrättens principer samt att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i enlighet med målen och principerna i Förenta nationernas stadga.
- (3) För att säkerställa en effektiv tillämpning av unionens restriktiva åtgärder måste medlemsstaterna ha effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga och icke-straffrättsliga påföljder och sanktioner för överträdelser av dessa åtgärder, inbegripet skyldigheter, såsom rapportering, som fastställs i åtgärderna. Även kringgående av unionens restriktiva åtgärder måste leda till sådana påföljder och sanktioner.
- (4) En effektiv tillämpning av unionens restriktiva åtgärder kräver gemensamma minimiregler om fastställande av brottsrekvisit för brottsliga gärningar som innebär en överträdelse av unionens restriktiva åtgärder. Medlemsstaterna bör säkerställa att sådana gärningar utgör brott när de är uppsåtliga och i strid med ett förbud eller en skyldighet som utgör en av unionens restriktiva åtgärder eller som anges i en nationell bestämmelse som genomför en av unionens restriktiva åtgärder, om det krävs ett nationellt genomförande av den åtgärden. Vissa gärningar bör utgöra brott även när de begås av grov vårdslöshet. När det gäller de brott som definieras i detta direktiv bör begreppet grov vårdslöshet tolkas i enlighet med nationell rätt, med beaktande av relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol. Medlemsstaterna bör kunna besluta att överträdelser av unionens restriktiva åtgärder som inbegriper penningmedel, ekonomiska resurser, varor, tjänster, transaktioner eller aktiviteter till ett värde av mindre än

⁽¹⁾ EUT L 308, 29.11.2022, s. 18.

⁽²⁾ EUT C 184, 25.5.2023, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 april 2024.

10 000 EUR inte utgör brott. Att vissa överträdelse utsluts från detta direktivs tillämpningsområde påverkar inte eventuella skyldigheter som anges i rättsakter som fastställer unionens restriktiva åtgärder för att säkerställa att överträdelse beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga eller icke-straffrättsliga sanktioner.

- (5) Rättsakter som fastställer unionens restriktiva åtgärder kan föreskriva avvikelser från de angivna förbuden i form av dispenser eller undantag. En gärning som antingen omfattas av en dispens som föreskrivs i en rättsakt som fastställer unionens restriktiva åtgärder eller godkänts av en behörig myndighet i en medlemsstat genom ett undantag i enlighet med en rättsakt som fastställer unionens restriktiva åtgärder bör inte betraktas som en överträdelse av en av unionens restriktiva åtgärder.
- (6) En effektiv tillämpning av unionens restriktiva åtgärder kräver i synnerhet gemensamma minimiregler för överträdelse av åtgärder i form av frysning av penningmedel eller ekonomiska resurser enligt de relevanta rådsförordningarna. Dessa åtgärder omfattar förbud mot att direkt eller indirekt göra penningmedel eller ekonomiska resurser tillgängliga för eller till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som är föremål för åtgärder i form av frysning av penningmedel eller ekonomiska resurser, liksom skyldigheten att frysa alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör eller ägs, innehas eller kontrolleras av samma personer, enheter eller organ.
- (7) Unionens restriktiva åtgärder inbegriper inreserestriktioner (reseförbud) som bör omfattas av detta direktiv. Sådana åtgärder, som vanligtvis fastställs i ett rådsbeslut som antas på grundval av artikel 29 i EU-fördraget och genomförs genom nationell rätt, kräver att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att förhindra att de angivna personerna reser in i eller transiterar genom de olika zonerna på en medlemsstats territorium.
- (8) Medlemsstaterna uppmuntras att ägna särskild uppmärksamhet åt systemen för beviljande av medborgarskap och uppehållstillstånd, i syfte att förhindra att personer som är föremål för unionens restriktiva åtgärder utnyttjar dessa mekanismer för att överträda unionens restriktiva åtgärder.
- (9) Att inleda eller fortsätta någon form av transaktion, inbegripet finansiella transaktioner, liksom tilldelning eller fortsatt fullgörande av offentliga kontrakt eller koncessionskontrakt som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG⁽⁴⁾, 2014/23/EU⁽⁵⁾, 2014/24/EU⁽⁶⁾ eller 2014/25/EU⁽⁷⁾, med en tredjestat, en tredjestats organ eller enheter och organ som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av en tredjestat eller en tredjestats organ, bör utgöra ett brott, om förbudet mot eller begränsningen av dessa gärningar utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- (10) Unionens restriktiva åtgärder omfattar förbud mot handel med, import, export, försäljning, köp, överföring, transitering eller transport av varor eller tjänster. Överträdelse av sådana förbud bör utgöra ett brott, även när varorna importeras från eller exporteras till ett tredjeländ i syfte att få dem överförda till en destination avseende vilken förbudet att importera, exportera, sälja, köpa, överföra, transitera eller transportera dessa varor utgör en av unionens restriktiva åtgärder. Direkt eller indirekt tillhandahållande av tekniskt bistånd, förmedlingstjänster, försäkringar och alla andra tjänster som rör dessa varor eller tjänster bör också utgöra ett brott. För det ändamålet omfattar begreppet varor produkter såsom militär teknik och krigsmateriel samt varor, programvara och teknik som ingår i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning, som antogs av rådet den 20 februari 2023⁽⁸⁾, eller förtecknas i bilagorna I och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁸⁾ EUT C 72, 28.2.2023, s. 2.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 av den 20 maj 2021 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden (EUT L 206, 11.6.2021, s. 1).

- (11) Unionens restriktiva åtgärder omfattar sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder om tillhandahållande av finansiella tjänster eller utförande av finansiella verksamheter. Sådana finansiella tjänster och verksamheter omfattar, men är inte begränsade till, finansiering och finansiellt stöd, tillhandahållande av investeringar och investerings-tjänster, utfärdande av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, mottagande av insättningar, tillhandahållande av specialiserade finansiella meddelandetjänster, handel med sedlar, tillhandahållande av kreditvärderingstjänster och tillhandahållande av kryptotillgångar och kryptoplånböcker. Överträdelse av dessa sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder bör utgöra ett brott.
- (12) Unionens restriktiva åtgärder omfattar sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder om tillhandahållande av andra tjänster än finansiella tjänster. Sådana tjänster inbegriper, men är inte begränsade till, tillhandahållande av juridisk rådgivning, betrodda tjänster, PR-tjänster, redovisning, revision, bokföring och skatterådgivning, företags- och organisationskonsulttjänster, it-rådgivning, radio- och televisionstjänster och arkitekt- och ingenjörstjänster. Överträdelse av dessa sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder bör utgöra ett brott.
- (13) Ingen av bestämmelserna i detta direktiv bör tolkas som att de ålägger fysiska personer skyldigheter som skulle påverka rätten att inte vittna mot sig själv och rätten att tåga, i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343⁽¹⁰⁾, för de medlemsstater som är bundna av detta, samt artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*).
- (14) En effektiv tillämpning av unionens restriktiva åtgärder kräver gemensamma minimiregler om fastställande av brottsrekvisit för brott som består av gärningar som kringgår unionens restriktiva åtgärder.
- (15) Ett exempel på en gärning som kringgår unionens restriktiva åtgärder och som blir allt vanligare är att angivna personer, enheter och organ använder, till en tredje part överför eller på annat sätt förfogar över penningmedel eller ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs, innehas eller kontrolleras av dessa angivna personer, enheter eller organ i syfte att undanhålla dessa penningmedel eller ekonomiska resurser. Metoden att tillhandahålla falska eller vilseledande uppgifter, inbegripet ofullständiga relevanta uppgifter, för att undanhålla att en angiven person eller enhet eller ett angivet organ är den slutliga ägaren till eller mottagaren av penningmedel eller ekonomiska resurser som är föremål för unionens restriktiva åtgärder, utgör också ett kringgående av unionens restriktiva åtgärder. Sådana gärningar som kringgår unionens restriktiva åtgärder bör därför utgöra brott enligt detta direktiv.
- (16) Underlåtenhet att fullgöra en skyldighet att rapportera till de behöriga administrativa myndigheterna enligt rättsakter som fastställer unionens restriktiva åtgärder bör utgöra ett brott enligt detta direktiv.
- (17) Ändamålsenlig tillämpning av unionens restriktiva åtgärder kräver gemensamma minimiregler om fastställandet av brottsrekvisit för brott som består av överträdelse eller underlåtenhet att uppfylla de specifika villkoren enligt tillstånd som beviljats av de behöriga myndigheterna för att bedriva viss verksamhet, som i avsaknad av ett sådant tillstånd utgör en överträdelse av ett förbud eller en begränsning som utgör en av unionens restriktiva åtgärder. All verksamhet som bedrivs utan tillstånd kan, beroende på omständigheterna i fallet, betraktas som en överträdelse av unionens restriktiva åtgärder i form av frysning av penningmedel eller ekonomiska resurser, reseförbud, vapenembargon eller andra sektorsspecifika ekonomiska och finansiella åtgärder.
- (18) Juridiska yrkesutövare, såsom dessa definieras av medlemsstaterna, bör omfattas av detta direktiv, inbegripet skyldigheten att rapportera överträdelse av unionens restriktiva åtgärder, när de tillhandahåller tjänster inom ramen för sin yrkesverksamhet, såsom juridiska tjänster, finansiella tjänster och handelstjänster. Det finns en klar risk för att dessa juridiska yrkesutövers tjänster missbrukas i syfte att övertråda unionens restriktiva åtgärder. Det bör dock finnas undantag från en skyldighet att rapportera information som de mottar från eller erhåller om en klient i samband med fastställandet av dennes rättsliga ställning eller i samband med utförandet av uppgiften att försvara eller företråda klienten i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att ge råd om att inleda eller undvika sådana förfaranden. Därför bör sådan juridisk rådgivning även i fortsättningen omfattas av tystnadsplikt, med undantag för om den juridiska yrkesutövaren avsiktligt deltar i överträdelsen av unionens restriktiva åtgärder, om den juridiska rådgivningen tillhandahålls i syfte att övertråda unionens restriktiva åtgärder eller om den juridiska yrkesutövaren är medveten om att klienten söker juridisk rådgivning i syfte att övertråda unionens restriktiva åtgärder.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

- (19) Unionens restriktiva åtgärder bör inte leda till diskriminering av kredit- och finansinstituts kunder eller till att dessa på otillbörligt sätt utestängs från tillgång till finansiella tjänster.
- (20) Detta direktiv syftar inte till att kriminalisera humanitärt bistånd till behövande eller verksamhet till stöd för grundläggande mänskliga behov som tillhandahålls i enlighet med principerna om opartiskhet, humanitet, neutralitet och oberoende samt, i tillämpliga fall, internationell humanitär rätt.
- (21) Anstiftan och medhjälp till brott enligt detta direktiv bör kriminaliseras. Försök att begå vissa brott enligt detta direktiv bör också kriminaliseras.
- (22) Påföljder för fysiska personer för brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder enligt definitionen i detta direktiv bör vara effektiva, avskräckande och proportionella. Därför bör miniminivåer för det högsta fängelsestraffet fastställas för fysiska personer. Kompletterande påföljder eller åtgärder bör också finnas tillgängliga inom ramen för straffrättsliga förfaranden.
- (23) Eftersom även juridiska personer är föremål för unionens restriktiva åtgärder bör sådana juridiska personer hållas ansvariga för brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder enligt definitionen i detta direktiv. Med juridiska personer avses härmed varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig rätt, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer. För att uppnå målen för detta direktiv bör medlemsstater vars rätt föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer se till att det i nationell rätt föreskrivs effektiva, avskräckande och proportionella påföljdstyper och påföljdsnivåer i enlighet med detta direktiv. För att uppnå målen för detta direktiv bör medlemsstater vars rätt inte föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer se till att det i nationell rätt föreskrivs effektiva, avskräckande och proportionella typer och nivåer av icke-straffrättsliga sanktioner i enlighet med detta direktiv. De högsta nivåer på böter och sanktionsavgifter som föreskrivs i detta direktiv för de brott för vilka brottsrekvisit fastställs i detta direktiv bör vara tillämpliga på åtminstone de allvarligaste formerna av sådana brott. Det är viktigt att gärningens allvar samt de berörda juridiska personernas individuella, ekonomiska och andra förhållanden beaktas för att säkerställa att den utdömda påföljden är effektiv, avskräckande och proportionell. Medlemsstaterna bör kunna fastställa högsta nivåer på böter eller sanktionsavgifter, antingen som en procentandel av den berörda juridiska personens totala globala omsättning eller som fasta belopp. Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna besluta vilket av dessa två alternativ de ska använda.
- (24) Om medlemsstaterna vid fastställandet av de böter eller sanktionsavgifter som ska åläggas juridiska personer väljer att tillämpa kriteriet med en juridisk persons totala globala omsättning bör de besluta huruvida denna omsättning ska beräknas på grundval av det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks, eller det räkenskapsår som föregår beslutet att ålägga böter eller sanktionsavgifter. Medlemsstaterna bör också överväga att fastställa regler för fall där det inte är möjligt att fastställa beloppet för en bot eller sanktionsavgift på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då beslutet att ålägga böter eller sanktionsavgifter fattades. I sådana fall bör medlemsstaterna kunna beakta andra kriterier, såsom den totala globala omsättningen under ett annat räkenskapsår. Om reglerna i fråga omfattar fastställande av fasta belopp för böter eller sanktionsavgifter bör det inte vara nödvändigt för de högsta nivåerna för dessa belopp att nå upp till de nivåer som fastställs i detta direktiv som miniminivåer för den högsta nivån på böter eller sanktionsavgifter i fasta belopp.
- (25) Om medlemsstaterna väljer en högsta nivå på böter eller sanktionsavgifter i fasta belopp bör dessa nivåer fastställas i nationell rätt. De högsta nivåerna för sådana böter eller sanktionsavgifter bör tillämpas på de allvarligaste formerna av brott som anges i detta direktiv och som begås av ekonomiskt starka juridiska personer. Medlemsstaterna bör kunna fastställa metoden för beräkningen av dessa högsta nivåer på böter eller sanktionsavgifter, inbegripet särskilda villkor för dessa. Medlemsstaterna uppmanas att regelbundet se över de nivåer på böter eller sanktionsavgifter som fastställs i fasta belopp med hänsyn till inflationstakt och andra svängningar i penningvärde, i enlighet med de förfaranden som fastställs i deras nationella rätt. Medlemsstater som inte har euron som valuta bör föreskriva högsta nivåer på böter eller sanktionsavgifter i sin egen valuta motsvarande de nivåer i euro som fastställs i detta direktiv den dag då det träder i kraft. Dessa medlemsstater uppmanas att regelbundet se över nivåerna på böter eller sanktionsavgifter även med hänsyn till växelkursens utveckling.

- (26) Fastställandet av högsta nivå på böter eller sanktionsavgifter påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga sanktioner eller påföljder i enskilda fall. Eftersom det i detta direktiv inte fastställs några lägsta nivåer på böter eller sanktionsavgifter bör domarna eller domstolarna under alla omständigheter besluta om lämpliga sanktioner eller påföljder med beaktande av den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra förhållanden och av gärningens allvar.
- (27) Nivåerna av utdömda påföljder och sanktioner bör tillnärmas ytterligare, och dessa nivåers effektivitet bör främjas genom att det införs gemensamma försvärande omständigheter som, i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell rätt, återspeglar allvaret i det begångna brottet. Begreppet försvärande omständigheter bör förstås antingen som sakförhållanden som gör det möjligt för den nationella domaren eller domstolen att utdöma strängare straff för samma brott än vad som normalt utdöms när dessa sakförhållanden inte föreligger, eller som en möjlighet att behandla flera brott kumulativt för att höja påföljdsnivån. Medlemsstaterna bör, i enlighet med nationell rätt, säkerställa att minst ett av följande kan betraktas som försvärande omständigheter: brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation enligt definitionen i rådets rambeslut 2008/841/RIF⁽¹⁾; brottet begicks med falska eller förfälskade handlingar; brottet begicks av en professionell tjänsteleverantör i strid med dennes yrkesmässiga skyldigheter; brottet begicks av en offentlig tjänsteman i dennes tjänsteutövning, vilket omfattar alla relevanta tjänstemän, oavsett om de innehar ett formellt ämbete i unionen, i medlemsstaterna eller i tredjeländer, eller en annan person som utför en offentlig tjänst; brottet genererade eller förväntades generera betydande ekonomiska fördelar eller ledde till undvikande av betydande utgifter, direkt eller indirekt; gärningsmannen förstörde bevismaterial eller skrämde eller påverkade vittnen eller klagande; eller den fysiska eller juridiska personen har tidigare dömts genom dom som fått laga kraft. Medlemsstaterna bör säkerställa att minst en av dessa försvärande omständigheter fastställs som en möjlig försvärande omständighet i enlighet med tillämpliga regler inom deras rättssystem avseende försvärande omständigheter. Det bör under alla omständigheter ankomma på domaren eller domstolen att avgöra om påföljden ska skärpas, med beaktande av alla omständigheter i det enskilda fallet.
- (28) Medlemsstaterna bör, i enlighet med nationell rätt, säkerställa att minst ett av följande kan betraktas som förmildrande omständigheter: gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som de annars inte skulle ha kunnat få tillgång till, och hjälper dem därigenom att identifiera eller lagföra andra gärningsmän; eller gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som de annars inte skulle ha kunnat få tillgång till, och hjälper dem därigenom att hitta bevis. Vid bedömningen av förmildrande omständigheter bör det ankomma på domaren eller domstolen att avgöra om påföljden ska mildras, med beaktande av de specifika omständigheterna i varje enskilt fall. Dessa omständigheter kan omfatta arten, tidpunkten och omfattningen av den information som tillhandahålls samt graden av samarbete från gärningsmannens sida.
- (29) Den frysning av penningmedel och ekonomiska resurser som åläggs genom unionens restriktiva åtgärder är av administrativ karaktär. Den bör därför skiljas från frysning åtgärder av straffrättslig karaktär, som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU⁽¹²⁾. Medlemsstaterna bör möjliggöra frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av de brott som avses i det här direktivet. Medlemsstater som är bundna av direktiv 2014/42/EU bör göra detta i enlighet med det direktivet. Särskilt i situationer där den angivna personen, eller företrädaren för en angiven enhet eller ett angivet organ, begår eller medverkar till vissa brott som rör kringgående av en av unionens restriktiva åtgärder är det dessutom nödvändigt att möjliggöra frysning och förverkande av penningmedel och ekonomiska resurser som är föremål för unionens restriktiva åtgärder, även om de inte nödvändigtvis utgör hjälpmedel eller vinning enligt direktiv 2014/42/EU. Under dessa omständigheter kan den angivna personen, den angivna enheten eller det angivna organet till följd av undanhållandet fortsätta att ha tillgång till och till fullo utnyttja eller förfoga över de penningmedel eller ekonomiska resurser som är föremål för unionens restriktiva åtgärder och som har undanhållits. Sådana penningmedel eller ekonomiska resurser bör därför kunna frysas och förverkas i enlighet med direktiv 2014/42/EU. Rättigheterna för tredje man som handlar i god tro bör inte påverkas.
- (30) Medlemsstaterna bör fastställa regler för preskriptionstider som är nödvändiga för att effektivt bekämpa brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser som inte fastställer preskriptionstider för utredning, lagföring och verkställighet. Medlemsstaterna kan enligt detta direktiv föreskriva kortare preskriptionstider än de preskriptionstider som föreskrivs i detta direktiv, förutsatt att det i deras rättssystem är möjligt att avbryta eller skjuta upp sådana kortare preskriptionsfrister i händelse av handlingar som kan fastställas i enlighet med nationell rätt.

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (31) I synnerhet med tanke på att personer som begår brott är globalt aktiva, i kombination med brottens gränsöverskridande karaktär enligt definitionen i detta direktiv och möjligheten att genomföra gränsöverskridande utredningar, bör medlemsstaterna fastställa behörighet i syfte att effektivt bekämpa sådana brott.
- (32) För att säkerställa effektiv utredning och lagföring av överträdelser av unionens restriktiva åtgärder bör medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna tillgång till effektiva utredningsverktyg, såsom de som finns tillgängliga enligt deras nationella rätt för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott, om och i den mån användningen av dessa verktyg är lämplig och står i proportion till arten av och allvaret i brotten enligt vad som föreskrivs i nationell rätt. Sådana verktyg kan omfatta avlyssning, dold övervakning, inklusive elektronisk övervakning, kontrollerade leveranser, övervakning av bankkonton och andra finansiella utredningsverktyg. Dessa verktyg bör användas i linje med proportionalitetsprincipen och med full respekt för stadgan. Rätten till skydd för personuppgifter måste respekteras.
- (33) Personer som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽¹³⁾ och som rapporterar information till behöriga myndigheter om tidigare, pågående eller planerade överträdelser av unionens restriktiva åtgärder, inbegripet försök att kringgå dessa, som de har förvärvat inom ramen för sin arbetsrelaterade verksamhet riskerar att utsättas för repressalier i det sammanhanget. Sådana rapporter från rapporterande personer kan stärka kontrollen av efterlevnaden av unionens restriktiva åtgärder genom att de ger information om till exempel fakta rörande överträdelser av unionens restriktiva åtgärder, omständigheter kring dem samt inblandade personer, företag och tredjeländer. Därför bör det säkerställas att det finns lämpliga arrangemang för att sådana rapporterande personer ska kunna använda konfidentiella kanaler, för att de ska kunna varna de behöriga myndigheterna och för att de ska skyddas mot repressalier. I detta syfte bör det föreskrivas att direktiv (EU) 2019/1937 är tillämpligt på rapportering av överträdelser av unionens restriktiva åtgärder och på skydd för personer som rapporterar sådana överträdelser, på de villkor som fastställs i det direktivet.
- (34) För att säkerställa ett effektivt, integrerat och enhetligt system för brottsbekämpning bör medlemsstaterna organisera samarbete och kommunikation internt mellan alla sina behöriga myndigheter som är involverade i administrativ och straffrättslig brottsbekämpning.
- (35) För att säkerställa effektiv utredning och lagföring av överträdelser av unionens restriktiva åtgärder bör medlemsstaternas behöriga myndigheter samarbeta med varandra genom och med Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten inom ramen för deras respektive behörigheter och i enlighet med de tillämpliga rättsliga ramarna. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör också utbyta information med varandra och med kommissionen om praktiska frågor. Kommissionen skulle, om det är nödvändigt, kunna inrätta ett nätverk av experter och rättstillämpare för att utbyta bästa praxis och bistå medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter i syfte att underlätta utredningen av brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder. Sådant bistånd bör inte innebära att kommissionen deltar i de nationella behöriga myndigheternas utredning och lagföring i enskilda brottmål och bör inte tolkas som att det omfattar ekonomiskt stöd eller något annat budgetåtagande från kommissionens sida.
- (36) För att effektivt bekämpa de brott för vilka brottsrekvisit fastställs i detta direktiv är det nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter samlar in korrekta, enhetliga och jämförbara statistiska uppgifter om dessa brott. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att det finns ett adekvat system för registrering, framtagande och översändande av befintliga statistiska uppgifter om de brott för vilka brottsrekvisit fastställs i detta direktiv. Det är viktigt att dessa statistiska uppgifter används av medlemsstaterna för den strategiska och operativa planeringen av brottsbekämpande åtgärder, för att analysera omfattningen av och trenderna när det gäller brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder och för att ge information till medborgarna. Medlemsstaterna bör till kommissionen översända relevanta statistiska uppgifter om förfaranden som rör överträdelser av unionens restriktiva åtgärder, hämtade från uppgifter som redan finns på centraliserad eller decentraliserad nivå inom hela medlemsstaten. Kommissionen bör regelbundet utvärdera de statistiska uppgifter som översänts av medlemsstaterna samt i en rapport offentliggöra resultatet av sin utvärdering.
- (37) En ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673⁽¹⁴⁾ bör säkerställa att överträdelse av unionens restriktiva åtgärder kommer att betraktas som ett förbrott till penningtvätt i enlighet med det direktivet.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).

- (38) Med hänsyn till det brådskande behovet att ställa enskilda och juridiska personer som är inblandade i överträdelse av unionens restriktiva åtgärder till svars bör medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 12 månader från den dag då detta direktiv träder i kraft.
- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (40) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland genom en skrivelse av den 3 mars 2023 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma minimiregler om fastställande av brottsrekvisit för brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder och tillgång till effektiva, avskräckande och proportionella straffrättsliga påföljder för brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, med hänsyn till den inneboende gränsöverskridande karaktären hos överträdelse av unionens restriktiva åtgärder och deras potential att undergräva uppnåendet av unionens mål att skydda internationell fred och säkerhet samt upprätthålla unionens gemensamma värden, utan snarare, på grund av detta direktivs omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden respekteras. Skyldigheterna enligt detta direktiv bör i det avseendet inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt unionsrätten om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU⁽¹⁵⁾, 2012/13/EU⁽¹⁶⁾, 2013/48/EU⁽¹⁷⁾, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800⁽¹⁸⁾ och (EU) 2016/1919⁽¹⁹⁾.
- (43) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i synnerhet i stadgan, inbegripet rätten till frihet och säkerhet, skydd av personuppgifter, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, oskuldspresumtionen och rätten till försvar, inbegripet rätten att inte vittna mot sig själv och att tåga, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff, inbegripet principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av straffrättsliga påföljder, samt principen *ne bis in idem*. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer respekteras fullt ut och ska genomföras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *unionens restriktiva åtgärder*: restriktiva åtgärder som antas av unionen på grundval av artikel 29 i EU-fördraget eller artikel 215 i EUF-fördraget.
2. *angivna personer, enheter eller organ*: de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som är föremål för unionens restriktiva åtgärder.
3. *penningmedel*: finansiella tillgångar och ekonomiska förmåner av alla slag, inbegripet men inte begränsat till
  - a) kontanter, checkar, penningfordringar, växlar, postanvisningar och andra betalningsinstrument,
  - b) inlåning hos finansinstitut eller andra enheter, kontotillgodohavanden, skuldebrev och skuldförbindelser,
  - c) börsnoterade och onoterade värdepapper och skuldinstrument, inbegripet aktier och andelar, certifikat för värdepapper, obligationer, växlar, optioner, förlagsbevis och derivatkontrakt,
  - d) räntor, utdelningar eller andra intäkter från tillgångar eller annat värde som härrör från eller skapas genom tillgångar,
  - e) krediter, kvittningsrätter, garantiförbindelser, fullgörandegarantier eller andra finansiella åtaganden,
  - f) rembursar, fraktsedlar och pantförskrivningar,
  - g) dokument som utgör bevis på andelar i penningmedel eller finansiella resurser,
  - h) kryptotillgångar enligt definitionen i artikel 3.1 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 ⁽²⁰⁾.
4. *ekonomiska resurser*: materiella eller immateriella, lösa eller fasta tillgångar av alla slag som inte utgör penningmedel men som kan användas för att erhålla penningmedel, varor eller tjänster.
5. *frysning av penningmedel*: förhindrande av flyttning, överföring, förändring eller användning av penningmedel eller tillgång till eller hantering av penningmedel på ett sätt som skulle leda till en förändring av volym, belopp, belägenhet, ägandeförhållanden, innehav, art eller destination eller en förändring som skulle göra det möjligt att utnyttja penningmedlen, inbegripet portföljförvaltning.
6. *frysning av ekonomiska resurser*: förhindrande av att ekonomiska resurser används för att erhålla penningmedel, varor eller tjänster, inbegripet men inte enbart genom försäljning, uthyrning eller inteckning.

Artikel 3

Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande gärningar utgör brott när de begås uppsåtligen och i strid med ett förbud eller en skyldighet som utgör en av unionens restriktiva åtgärder eller som anges i en nationell bestämmelse som genomför en av unionens restriktiva åtgärder, om det krävs ett nationellt genomförande:
  - a) Direkt eller indirekt tillgängliggörande av penningmedel eller ekonomiska resurser för, eller till förmån för, en angiven person eller enhet eller ett angivet organ i strid med ett förbud som utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
  - b) Underlåtenhet att frysa penningmedel eller ekonomiska resurser som tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av en angiven person eller enhet eller ett angivet organ, i strid med en skyldighet som utgör en av unionens restriktiva åtgärder.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

- c) Möjliggörande för angivna fysiska personer att resa in på eller transitera genom en medlemsstats territorium i strid med ett förbud som utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- d) Inledande eller fortsättande av transaktioner med en tredjestat, en tredjestats organ eller enheter eller organ som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av en tredjestat eller av en tredjestats organ, inbegripet tilldelning eller fortsatt fullgörande av offentliga kontrakt eller koncessionskontrakt, om förbudet mot eller begränsningen av dessa gärningar utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- e) Handel med eller import, export, försäljning, köp, överföring, transitering eller transport av varor samt tillhandahållande av förmedlingstjänster, tekniskt bistånd eller andra tjänster som rör dessa varor, om förbudet mot eller begränsningen av dessa gärningar utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- f) Tillhandahållande av finansiella tjänster eller utförande av finansiella verksamheter, om förbudet mot eller begränsningen av dessa gärningar utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- g) Tillhandahållande av andra tjänster än de som avses i led f, om förbudet mot eller begränsningen av dessa gärningar utgör en av unionens restriktiva åtgärder.
- h) Kringgående av en av unionens restriktiva åtgärder genom
  - i) användning, överföring till en tredje part eller annat förfogande avseende penningmedel eller ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs, innehas eller kontrolleras av angivna personer, enheter eller organ och som ska frysas enligt en av unionens restriktiva åtgärder, i syfte att dölja dessa penningmedel eller ekonomiska resurser,
  - ii) tillhandahållande av falska eller vilseledande uppgifter för att undanhålla att en angiven person eller enhet eller ett angivet organ är den slutliga ägaren till eller förmånstagaren av penningmedel eller ekonomiska resurser som ska frysas enligt en av unionens restriktiva åtgärder,
  - iii) underlåtenhet av angivna fysiska personer, eller företrädare för en angiven enhet eller ett angivet organ, att fullgöra en skyldighet som utgör en av unionens restriktiva åtgärder att till de behöriga administrativa myndigheterna rapportera penningmedel eller ekonomiska resurser inom en medlemsstats jurisdiktion vilka tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av dem,
  - iv) underlåtenhet att fullgöra en skyldighet som utgör en av unionens restriktiva åtgärder att förse de behöriga administrativa myndigheterna med information som erhållits om penningmedel eller ekonomiska resurser som har frysts, eller information om penningmedel eller ekonomiska resurser inom medlemsstaternas territorium vilka tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av angivna personer, enheter eller organ och som inte har frysts, om sådan information erhållits under fullgörandet av en yrkesplikt.
- i) Överträdelse av eller underlåtenhet att uppfylla villkor enligt tillstånd som beviljats av behöriga myndigheter för att bedriva verksamhet som i avsaknad av ett sådant tillstånd utgör en överträdelse av ett förbud eller en begränsning som utgör en av unionens restriktiva åtgärder.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att följande gärningar inte utgör brott:

- a) En gärning som förtecknas i punkt 1 a, b och h i denna artikel, om gärningen inbegriper penningmedel eller ekonomiska resurser till ett värde av mindre än 10 000 EUR.
- b) En gärning som förtecknas i punkt 1 d–g och i) i denna artikel, om gärningen inbegriper varor, tjänster, transaktioner eller aktiviteter till ett värde av mindre än 10 000 EUR.

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tröskelvärdet på minst 10 000 EUR kan uppnås genom en serie gärningar som förtecknas i punkt 1 a, b och d–i) i denna artikel, som är sammanhängande och av samma slag, om dessa gärningar utförs av samma gärningsman.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den gärning som förtecknas i punkt 1 e utgör ett brott även när den begås av grov vårdslöshet, åtminstone om gärningen rör produkter som ingår i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning eller produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilagorna I och IV till förordning (EU) 2021/821.

4. Ingenting i punkt 1 ska tolkas som en skyldighet för juridiska yrkesutövare att rapportera information som de mottar från eller erhåller om en klient i samband med fastställandet av den klientens rättsliga ställning eller i samband med utförandet av uppgiften att försvara eller företräda klienten i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att ge råd om att inleda eller undvika sådana förfaranden.

5. Ingenting i punkterna 1, 2 och 3 ska tolkas som en kriminalisering av humanitärt bistånd till behövande eller verksamhet till stöd för grundläggande mänskliga behov som tillhandahålls i enlighet med principerna om opartiskhet, humanitet, neutralitet och oberoende samt, i tillämpliga fall, internationell humanitär rätt.

Artikel 4

Anstiften, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiften och medhjälp till ett brott som avses i artikel 3 utgör ett brott.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att försök att begå brott som avses i artikel 3.1 a, c–g och h i och ii utgör ett brott.

Artikel 5

Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 är belagda med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3 är belagda med ett maximistraff som inbegriper fängelse.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att
  - a) de brott som omfattas av artikel 3.1 h iii och iv är belagda med ett maximistraff på minst ett års fängelse om dessa brott involverar penningmedel eller ekonomiska resurser till ett värde av minst 100 000 EUR den dag då brottet begicks,
  - b) de brott som omfattas av artikel 3.1 a, b och h i och ii är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse om dessa brott involverar penningmedel eller ekonomiska resurser till ett värde av minst 100 000 EUR den dag då brottet begicks,
  - c) det brott som omfattas av artikel 3.1 c är belagt med ett maximistraff på minst tre års fängelse,
  - d) de brott som omfattas av artikel 3.1 d–g och i är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse om dessa brott involverar varor, tjänster, transaktioner eller aktiviteter till ett värde av minst 100 000 EUR den dag då brottet begicks,
  - e) om det brott som omfattas av artikel 3.1 e involverar produkter som ingår i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning eller produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilagorna I och IV till förordning (EU) 2021/821, att ett sådant brott är belagt med ett maximistraff på minst fem års fängelse, oavsett de involverade produkternas värde.
4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tröskelvärdet på minst 100 000 EUR kan uppnås genom en serie brott som omfattas av artikel 3.1 a, b och d–i, som är sammanhängande och av samma slag, om dessa brott begås av samma gärningsman.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fysiska personer som har begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 kan bli föremål för kompletterande straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder eller åtgärder, vilka kan inbegripa följande:
  - a) Böter som står i proportion till gärningens allvar och till den berörda fysiska personens individuella, ekonomiska och andra förhållanden.

- b) Återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva verksamhet som ledde till det relevanta brottet.
- c) Förbud mot att inom en juridisk person inneha en ledande ställning av samma typ som utnyttjades för att begå brottet.
- d) Tillfälliga förbud mot att kandidera till ett offentligt ämbete.
- e) Om det finns ett allmänintresse, efter en bedömning från fall till fall, offentliggörande av hela eller delar av det rättsliga avgörande som rör det begångna brottet och de påföljder eller åtgärder som utdömts, vilket endast i vederbörligen motiverade undantagsfall får inbegripa personuppgifter om dömda personer.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 och som begåtts till förmån för dessa juridiska personer av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den berörda juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personen grundad på

- a) behörighet att företräda den juridiska personen,
- b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna begå ett brott som avses i artiklarna 3 och 4.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte utesluta straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som begår, anstiftar eller är medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 7

Påföljder och sanktioner för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som har hållits ansvarig enligt artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder, sanktioner eller åtgärder, som ska inbegripa straffrättsliga eller icke-straffrättsliga böter eller sanktionsavgifter och får inbegripa andra straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder, sanktioner eller åtgärder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inbegripet anbuds förfaranden, bidrag och koncessioner,
- c) näringsförbud,
- d) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva verksamhet som ledde till det berörda brottet,
- e) rättslig övervakning,
- f) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- g) stängning av de anläggningar som har använts för att begå brottet,
- h) om det finns ett allmänintresse, offentliggörande av hela eller delar av det rättsliga avgörande som rör det begångna brottet och de sanktioner eller åtgärder som utdömts, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om integritet och skydd av personuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som hållits ansvarig enligt artikel 6 för de brott som avses i artikel 3.1 kan bli föremål för böter eller administrativa sanktionsavgifter, vars belopp ska stå i proportion till gärningens allvar och till den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra förhållanden. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att maximivån för sådana böter eller sanktionsavgifter inte är lägre än:

- a) för de brott som omfattas av artikel 3.1 h iii och iv:
- i) 1 % av den juridiska personens totala globala omsättning, antingen under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår beslutet att ålägga böter eller sanktionsavgifter, eller
  - ii) ett belopp motsvarande 8 000 000 EUR;
- b) för de brott som omfattas av artikel 3.1 a–g, h i och ii samt i:
- i) 5 % av den juridiska personens totala globala omsättning, antingen under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår beslutet att ålägga böter eller sanktionsavgifter, eller
  - ii) ett belopp motsvarande 40 000 000 EUR.

Medlemsstaterna får fastställa regler för fall där det inte är möjligt att fastställa bötes- eller sanktionsavgiftsbeloppet på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår beslutet att ålägga böter eller sanktionsavgifter.

Artikel 8

Försvårande omständigheter

I den mån följande omständigheter inte ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artiklarna 3 och 4 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en eller flera av följande omständigheter, i enlighet med nationell rätt, kan ses som en försvårande omständighet:

- a) Brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation enligt definitionen i rambeslut 2008/841/RIF.
- b) Brottet begicks genom att gärningsmannen använde falska eller förfälskade handlingar.
- c) Brottet begicks av en professionell tjänsteleverantör i strid med dennes yrkesmässiga skyldigheter.
- d) Brottet begicks av en offentlig tjänsteman i dennes tjänsteutövning eller av en annan person som utför en offentlig tjänst.
- e) Brottet genererade eller förväntades generera betydande ekonomiska fördelar, eller ledde till undvikande av betydande utgifter, direkt eller indirekt, i den mån sådana fördelar eller utgifter kan fastställas.
- f) Gärningsmannen har förstört bevismaterial eller skrämt vittnen eller klagande.
- g) Den fysiska eller juridiska personen har tidigare genom en dom som fått laga kraft dömts för brott som omfattas av artiklarna 3 och 4.

Artikel 9

Förmildrande omständigheter

Medlemsstaterna ska, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en eller flera av följande omständigheter, i enlighet med nationell rätt, kan ses som en förmildrande omständighet:

- a) Gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som de annars inte skulle ha kunnat få tillgång till, och hjälper dem därigenom att identifiera eller lagföra övriga gärningsmän.
- b) Gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som de annars inte skulle ha kunnat få tillgång till, och hjälper dem därigenom att hitta bevis.

Artikel 10

Frysning och förverkande

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt att frysa och förverka hjälpmedel vid och vinning av de brott som avses i artiklarna 3 och 4. Medlemsstater som är bundna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU ska vidta de nödvändiga åtgärderna i enlighet med det direktivet.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra frysning och förverkande av penningmedel eller ekonomiska resurser som är föremål för unionens restriktiva åtgärder i strid med vilka den angivna fysiska personen eller företrädaren för en angiven enhet eller ett angivet organ begår eller medverkar till ett brott som omfattas av artikel 3.1 h i eller ii. Medlemsstaterna ska vidta dessa nödvändiga åtgärder i enlighet med direktiv 2014/42/EU.

Artikel 11

Preskriptionstider

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, åtal, rättegång och avgörande i fråga om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begicks, så att dessa brott kan hanteras på ett effektivt sätt.

2. Den preskriptionstid som avses i punkt 1 ska vara minst fem år från det att brottet begicks för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst fem års fängelse.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva en preskriptionstid på minst fem år från dagen för den slutliga fällande domen för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 som möjliggör verkställighet av följande påföljder som utdömts till följd av den domen:

a) Fängelsestraff på mer än ett år, eller

b) fängelsestraff för brott som är belagda med ett maximistraff på fängelse i minst fem år.

4. Genom undantag från punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än fem år, men inte kortare än tre år, förutsatt att preskriptionstiden kan avbrytas eller skjutas upp i händelse av vissa handlingar.

Artikel 12

Behörighet

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 om

a) brottet begicks helt eller delvis inom dess territorium,

b) brottet begicks ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i den berörda medlemsstaten eller som för dess flagg, eller

c) gärningsmannen är medborgare i den medlemsstaten.

2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till ett eller flera brott som avses i artiklarna 3 och 4 och som begåtts utanför dess territorium om

a) gärningsmannen har sin hemvist på dess territorium,

b) gärningsmannen är en offentlig tjänsteman i medlemsstaten och agerar inom ramen för sin tjänsteutövning,

c) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på dess territorium, eller

d) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person i samband med verksamhet som helt eller delvis bedrivs på dess territorium.

3. Om ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 omfattas av mer än en medlemsstats behörighet ska dessa medlemsstater samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som ska handlägga det straffrättsliga förfarandet. Ärendet ska, när så är lämpligt, hänskjutas till Eurojust i enlighet med artikel 12.2 i rådets rambeslut 2009/948/RIF⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

4. I de fall som avses i punkt 1 c ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utövandet av deras behörighet inte omfattas av villkoret att åtal kan väckas endast efter en anmälan från den stat där brottet begicks.

Artikel 13

Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva och proportionella utredningsverktyg är tillgängliga för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3 och 4. Där så är lämpligt ska dessa verktyg inbegripa särskilda utredningsverktyg, som de som används för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra fall rörande allvarliga brott.

Artikel 14

Rapportering av överträdelser av unionens restriktiva åtgärder och skydd för personer som rapporterar sådana överträdelser

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att direktiv (EU) 2019/1937 är tillämpligt på rapportering av överträdelser av unionens restriktiva åtgärder som avses i artiklarna 3 och 4 i det här direktivet och på skydd för personer som rapporterar sådana överträdelser, på de villkor som fastställs i det direktivet.

Artikel 15

Samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter inom en medlemsstat

Medlemsstaterna ska bland sina behöriga myndigheter och utan att det påverkar rättsväsendets oberoende utse en enhet eller ett organ som ska säkerställa samordning och samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter och myndigheter som ansvarar för genomförandet av unionens restriktiva åtgärder, med avseende på den brottsliga verksamhet som omfattas av detta direktiv.

Den enhet eller det organ som avses i första stycket ska ha följande uppgifter:

- a) Säkerställa gemensamma prioriteringar och gemensam förståelse av förhållandet mellan straffrättslig och administrativ verkställighet.
- b) Utbyta information för strategiska ändamål, inom de gränser som fastställs i tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
- c) Samråda i enskilda utredningar, inom de gränser som fastställs i tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 16

Samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen, Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten

1. Om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 misstänks vara av gränsöverskridande karaktär ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna överväga att översända informationen om dessa brott till lämpliga behöriga organ.

Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål ska medlemsstaterna, Europol, Eurojust, Europeiska åklagarmyndigheten och kommissionen inom ramen för sin respektive behörighet samarbeta med varandra i kampen mot de brott som avses i artiklarna 3 och 4. I detta syfte ska Europol och Eurojust där så är lämpligt tillhandahålla det tekniska och operativa stöd som de behöriga nationella myndigheterna behöver för att underlätta samordningen av sina utredningar.

2. Kommissionen får där så är nödvändigt inrätta ett nätverk av experter och praktiker för att utbyta bästa praxis och, om så är lämpligt, bistå medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att underlätta utredningen av brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder. Nätverket får, där så är lämpligt, också tillhandahålla en offentligt tillgänglig och regelbundet uppdaterad kartläggning av riskerna för överträdelser eller kringgående av unionens restriktiva åtgärder i specifika geografiska områden, och med avseende på specifika sektorer och verksamheter.

3. Om det samarbete som avses i punkt 1 inbegriper samarbete med behöriga myndigheter i tredjeländer bör detta samarbete ske med full respekt för de grundläggande rättigheterna och internationell rätt.
4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ofta och regelbundet utbyta information med kommissionen och andra behöriga myndigheter om praktiska frågor, i synnerhet mönster som kan iaktas när det gäller kringgående, såsom strukturer för att dölja verkligt huvudmannaskap och kontroll av tillgångar.

Artikel 17

Statistiska uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett system för registrering, framtagande och tillhandahållande av anonymiserade statistiska uppgifter om anmälnings-, utrednings- och rättegångsfaserna i samband med de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i syfte att övervaka effektiviteten i sina åtgärder för bekämpning av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder.
2. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter ska medlemsstaterna årligen till kommissionen överlämna statistiska uppgifter om de brott som avses i artiklarna 3 och 4, vilka åtminstone ska omfatta befintliga uppgifter om
  - a) antalet brott som registrerats och avgjorts av medlemsstaterna,
  - b) antalet avskrivna domstolsärenden, även på grund av att preskriptionstiden för det berörda brottet har löpt ut,
  - c) antalet fysiska personer som har
    - i) åtalats,
    - ii) lagförts;
  - d) antalet juridiska personer som har
    - i) åtalats,
    - ii) lagförts eller ålagts böter eller sanktionsavgifter;
  - e) typer och nivåer av utdömda påföljder och sanktioner.
3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av deras statistik offentliggörs minst vart tredje år.

Artikel 18

Ändring av direktiv (EU) 2018/1673

I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

"w) Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder."

Artikel 19

Utvärdering, rapportering och översyn

1. Senast den 20 maj 2027 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att utarbeta denna rapport.
2. Senast den 20 maj 2030 ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktivs inverkan och effektivitet, med beaktande av de årliga statistiska uppgifter som lämnats av medlemsstaterna, och då beakta behovet att uppdatera förteckningen över brott med anknytning till överträdelse av unionens restriktiva åtgärder samt överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta rapporten. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 20

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 maj 2025. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 24 april 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

M. MICHEL

Ordförande